

#bodidirekten

@direktni: Adam, Aljoša, Andrej, Damir, Daniel, Erika, Franz, Gabriel, Giada, Ines, Jakob, Johanna, Julijan, Martin, Nicolò, Sanja, Svetlana in Veronica

petek, 23. aprila 2021 | št. 16 | leto III

mladi@primorski.eu

»Rad bi nastopal na svetovnih odrih«

V času, ko na sceni prevladujeta rock in pop glasba, vendarle še obstajajo mladi, ki se ukvarjajo s klasično glasbo in opernim petjem. Tako je, operno petje, prav tisto petje, ki ga lahko poslušamo v elegantnih gledališčih, kot sta milanska La Scala ali tržaški Verdi. Čeprav se mogoče večini mladih lahko zdi starinsko in dolgočasno, je v resnici mnogo mladih, ki se ukvarjajo s tem. Za današnjo številko smo intervjuvali Manuela Sedmaka, mladega tržaškega pevcu, ki se s petjem ukvarja že od ranega otroštva in ima na področju te svojevrstne glasbene zvrsti veliko izkušenj.

Prosim, predstavi se!
Ime mi je Manuel Sedmak in star sem 21 let. Zaključujem študij na Fakulteti za turistične študije –Turistica, na smeri Management turističnih podjetij. Ob tem študiram tudi operno petje na glasbenem konservatoriju Giuseppeja Tartinija v Trstu.
Kdaj si se začel ukvarjati z glasbo in kaj ti jo je približalo?
Zrasel sem z glasbo, saj je moja mama Suzana Žerjal dolgoletna zborovodkinja otroškega pevskega zbora Frana Venturinija pri Domju. Ko sem bil star le 3 leta, sem začel peti v omenjenem zboru in

nadaljeval 10 let, do mutacije. Sodeloval sem tudi pri Slovenskem otroškem zboru v Ljubljani, ki je bil sestavljen iz izbranih pevcev. Velika izkušnja, ki mi je ostala najbolj pri srcu in v spominu, je bila Mahlerjeva 8. simfonija – Simfonija tisočev, ki smo jo izvedli na Kongresnem trgu v Ljubljani in v Areni Zagreb. Nastopalo je več kot 1.000 udeležencev, solisti, zbori – otroški in odrasli – ter orkestra Slovenske in Zagrebške filharmonije pod taktirko znane ruskega dirigenta Valerija Gergijeva. Kot otrok sploh nisem poznal sveta opere. Prvič, ko se mi je ponudila priložnost sodelovanja v operi, kjer naj bi igral otroško vlogo Gheraldina v Puccinijevi operi Gianni Schicchi, nisem sprejel, saj me zadeva ni prepričala. Nekaj mesecev kasneje pa, ko so mi vloga spet ponudili, sem sprejel, in po nekaj tednih sem že stal na odru gledališča Tripčevich v Trstu. Takrat sem se pridružil tudi zboru Akademije iz Križa pri Trstu pod vodstvom maestra Alessandra Svaba in nastopal v različnih operah in koncertih.

Ukvarjaš se s posebno vrsto petja, torej z opernim petjem, ki je mladim danes precej tuje. Po čem se razlikuje od sodobnih pop pesmi?

Večkrat si ob premisleku o operi predstavljamo, da je to nekaj res posebnega, dolgočasnega, celo »grdega«, »čudnega« ipd. Za koga je to morda res, za druge pa ni. Niti meni niso vsi vse opere, in sicer iz različnih razlogov. Treba je tudi povedati, da ko nekaj študiraš, ti sčasoma stvar postane zanimivejša, čeprav se zgodi, da včasih ostane dolgočasna. Najraje imam komične opere (opere buffe), v katerih je glavna vloga pevcu zabavati občinstvo v dvorani. Najbolj klasična razlika v primerjavi s pop glasbo je vokalna tehnika in vključevanje gibov k petju. Za tem stoji veliko let študija in izkušenj, ki vodijo do izboljšanja.

Te ni nikoli strah pred nastopom?

Nikoli! Nastop je kot konica ledene gore: je priprava, so vaje, je vse tisto, kar stoji zadaj in se na odru, ko pojemo, ne vidi. Vendar je tako petje sad dolgoletnih izkušenj, ki jih še zmeraj nabiram vsak dan. Zelo sem sramežljiv, ampak na odru se prav zaradi strahu, da bi naredil slab vtis ali slabo zapel, prej lepo pripravim, in ko sem na odru, skušam dati vse od sebe.

Sodeloval si pri številnih koncertih in operah, katere so bile najbolj zanimive izkušnje?

Vsaka izkušnja, ki sem jo doživel, je bila res posebna. Ampak najbolj pri srcu sta mi dve: ko sem kot otrok debitiral v operi Gianni Schicchi in ko sem pri osemnajstih letih debitiral v operi Don Giovanni v vlogi Masetta, nastopali smo po Furlaniji - Julijski krajini in Lombardiji. Nedvomno ohranjam v srcu koncerte, na katerih sem imel možnost nastopati v zadnjem letu, ki so bili zaradi pandemije in pomanjkanja publike res edinstveni. **Bi se s tem področjem rad ukvarjal v prihodnosti profesionalno?**
Da, rad bi se ukvarjal s tem v prihodnosti in nastopal na glavnih svetovnih odrih in v gledališčih.

»Diskriminacija pripadnika LGBTQ+ se dogaja vsak dan«

Že pred šestimi meseci je osnutek zakona o kaznivosti homotransfobije ter na splošno o diskriminaciji sprejela poslanska zbornica. Še danes pa čaka na obravnavo v senatu in torej na dokončno odobritev, ker zadevo blokira Liga, ki trdi, da zakon v tem trenutku ni prioriteta. Več o tem nam je povedala mlada pripadnica skupine LGBTQ+ Michela Rasmini.

Ali je argument, da so v pandemiji pomembnejši drugi zakoni, ustrezen ali gre za izgovor?

Predlog zakona je Liga dejansko blokirala, toda tudi druge desnosredinske stranke, kot sta Forza Italia in Fratelli d'Italia, so zakon opisale kot »neprednostni ukrep« in tako je zakon še zdaj dejansko v zraku. Sama mislim, da gre za potezo, da zakon onemogočijo (z res nesmiselnimi izgovori): senator Lige Ostellari je izjavil: »Jaz da sem homofobičen? Ne, prednost je zakon proti nasilju nad živalmi.« Ta izjava že veliko pove o tem, kaj je za desnico prioriteta.

Kako bi se odzvala na izgovor, da »zakon omejuje pravico do svobode izražanja«?

Salvini je že na začetku izjavil, da: »Italija ne diskriminira; sankcije, ki si jih je mogoče izmisliti zdaj, že obstajajo. Nevarno bi bilo stopiti na pot v ideologijo.« Dodal je, da bi morali v primeru, če bo DDL Zan postal zakon, odobriti tudi zakon proti heterofobiji, saj bi šlo za širitev pravic ljudem, ki jih ščiti zakon, in posledično za kratenje pravic tistim, ki z njim niso zajeti. Vendar to, kar trdi Salvini, ne drži, saj diskriminacija heteroseksualcev zgolj na podlagi njihove spolne usmerjenosti v bistvu ne obstaja. Medtem se diskriminacija pripadnikov skupnosti LGBTQ+ dogaja vsak dan. Namen zakona ni povečevati pravic privilegirane skupnosti. Cilj je spremeniti člena 604 bis in 604 ter, ki sankcionirata kazniva dejanja in sovražni govor, zato zajema tudi primere, ki temeljijo na »spolu, spolni usmerjenosti in spolni identiteti«. Zakon zato ne omejuje pravice do svobode izražanja, omejuje in kaznuje pa diskriminacijo. Obstaja velika razlika med svobodo izražanja ter kaznivim dejanjem, izvršenim na škodo osebe ali skupnosti. Desnica skuša ta dva pojma posplošiti in izenačiti. **Prav v teh dneh je Alessandra Mussolini, poznana tudi zaradi nekaterih zelo kru-**

tih izjav, usmerjenih proti skupnosti LGBTQ+, izjavila, da mora DDL Zan čimprej postati zakon. Zakaj se dogaja, da tudi nekateri člani desničarskih strank spreminijo mnenje?

Nisem slišala besed podpore Mussolinijeve, vsekakor pa vzbujajo nekaj upanja. Preprosto je posploševati stališča leve in desnice, vendar je včasih koristno tudi majhno priznanje. Resnično bi rada upala, da bosta sčasoma tako levica kot desnica na isti ravni priznavanja človekovih pravic in poenoteni v obrambi diskriminiranih ljudi ali skupnosti.

V besedilu zakona piše, da morajo 17. maja šole izvesti didaktične dejavnosti za senzibilizacijo o diskriminaciji zaradi homofobije. Misliš, da se bo ta projekt uresničil?

Ker je 17. maj mednarodni dan boja proti homofobiji, bifobiji in transfobiji, se mi zdi prav in nujno, da javne ustanove in šole organizirajo akcije izobraževanja in ozaveščanja. V petih letih višje šole se je redko govorilo o homofobiji, bifobiji ali transfobiji. Ko pa se je problem začel pojavljati v javnosti, so večkrat bile teme debate (ne upoštevajoč, da bi lahko bili v razredu člani skupnosti LGBTQ+ in da bi se lahko počutili zelo neprijetno). Ne bom niti omenila ur verouka, na katerih so homoseksualni pari prikazani kot primeri greha (obupno). Mislim, da je razprava o civilnih zvezah, posvojitvah istospolnih parov, spremembi spola, pravicah LGBTQ+ oseb na splošno, ki jih zakon že zajema, že nekako del problema. Vse to izvira iz homotransfobije, zato menim, da bi v Italiji zares potrebovali izobraževanje in ozaveščanje, saj je senzibilizacija o teh temah res pomanjkljiva.

@Direkt: pridružite se nam ;)

slovenska_vojaska: pridružite se nam za enkratno izkušnjo na hrvaški straži

jj.jansa: iščem prostovoljce za peacekeeping v Bosni ;)

NATO.official: mi smo že dali dovolj

pipistrel: sjummmmmmm

roj.c.tatjana: ja ja ne skrbite, denar bo prišel, prej ali slej

primož_suhodolčan: ja, ampak le v nekatere žepel!

floppa: shotta floppa, this is America

ChildishGambino: boom, I just teased you

pakistani.boi: nought noughty teasing mee

rozman_roza: Ja, flirtam s tabo, kot mleko s kavo

STOP basta.konec: mačka je padla v lonec.